

Första söndagen i Advent

Prima adventus

Tekst Matt 21,1-11. Preken Asbjørn Hjorthaug, Den Lutherske menighet, Knapstad

Jesus, Vår Herre og Frelser, kommer til sin kirke.

Jesus kommer ikke bare i dag, han kommer søndag etter søndag - om vi er få eller mange – til sin kirke og menighet. Hver gang vi samles om Guds Ord og Sakrament så skal vi etter hans løfte få tro at Jesus Kristus er hos oss tilstede. Her skal vi høre om han som ofret alt for oss. Her skal vi få bytte bort alle våre synder med hans rettferdighet. Igjen og igjen får vi høre at vi er Guds barn og at Gud er vår far. Han har lovet å være med alle dager inntill verdens ende.

Vi har alt hyllet ham gjennom bønn og lovprisning i salmer og Guds Ord. Dette er våre palmegrener og Han er her i dag.

*"Hosianna, Davids Sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høyeste!
Matt 21,9*

Vi innleder altså i dag det nye nådens kirkeår med å hilse hverandre med: Jesus kommer til sin kirke igjennom nådemidlene, ord og sakrament. Hva annet har vi en kirke til? En kirke og en menighet er berettiget bare så lenge ordet forkynnes rent og sakramentene forvaltes etter Guds ord. Da er Kristus til stede for å gi oss evangeliet, syndenes forlatelse.

1) Hvem kommer til oss i dag ?

1.s. i advent har teksten fra paldesøndag. Vi møter Jesus som rir inn i Jerusalem på en eselfole:

"Se, din konge kommer til deg, ydmyk, ridende på et esel, på trekkdyrets fole"

En stor folkemengde jublet for ham. De kastet palmegrener og klær foran ham på veien og viftet med palmegrener. En seiersfest som var en konge verdig. Men vi kjenner historien. Jesus kom ikke som en verdslig triumfator. Han kom saktmodig og ydmyk på trekkdyrets fole. Fornedret og foraktet var han på sin siste reise inn i byen hvor han skulle bli tatt til fange, torturert og hengt på et kors. Snart skulle hurra-ropene byttes ut med ordene: Korsfest! Korsfest! Stille og tålmodig, uten klage, uten å gå til motangrep vandret han sin siste vei inn gjennom porten i Jerusalem og opp til Golgata hvor han skulle henges på korset.

Hvorfor måtte dette skje? Jo, Jesus gjorde alt for at ikke du og jeg ikke skulle gå fortapt. Jesus døde i vårt sted. Vi var alle skyldige til en evig død. Vi er ulydige mot Guds bud og vilje. Lysten og trangen til å gå egne vier ligger i oss alle. Skriften lærer klart og tydelig at vi født med synd. Men så skjedde det fantastiske at Jesus kom tok min og din straff. Offerlammet var et kjent begrep i Israel. Det var det som tok syndene vekk. Det var det som åpnet veien til Gud. I dag får vi høre om Guds offerlam som rider inn i Jerusalem. Det er nettopp det døperen Johannes sier i det han peker: *"Se, der Guds Lam som bærer verdens synd"*. Guds offerlam som også bar hele verdens synder. Han var uskyldig. Døden kunne ikke holde på en uskyldig. Du og jeg hadde forblitt liggende i grave. Men Jesus stod opp igjen tredje dagen. Da viste han seg som seierherre over døden, djevelen og synden. Denne seier har han gitt oss.

I dag på sin vei inn til Jerusalem kommer han ikke med klager og harde ord. Det hadde jeg fortjent. I dag som alle dager ellers kommer han til oss med evangeliet. Han kommer ydmyk, stille, hviskende: "Husk, jeg gjorde alt for deg. Nettopp fordi du er slik du er gikk jeg vegen opp til Golgata og gav mitt liv så du skulle gå fri." Du har grunn til å rope ut: "Takk, kjære Jesus at du aldri blir trøtt av meg, aldri gir meg opp, alltid holder tak i meg, og at du i dag på 1.s. i advent kommer til oss på denne måten."

2) Hvordan kommer Jesus, Vår Herre, til oss i dag ?

Salme 24 viser oss hvor vi kan få ta imot og hylle denne vår konge:

"Hvem kan gå opp til Herrens fjell, hvem får stå på hans hellige sted?" v.3

Herrens fjell og hans hellige sted er Jerusalem og tempelberget. Her kunne en høre Guds ord. Her

holdt prestene til og ofret til Herren. Tempelet i Jerusalem eksisterer ikke lenger. Men Jesus har opprettet sin kirke etter den nye pakt. Han har gitt oss en menighet. Han har gitt oss et presteembete. Han har gitt oss nådemidlene som er Ordet og sakramentene. Og gjennom disse nådemidler og bare gjennom disse kommer han til oss også i dag. Jesus sa til disiplene at han ikke ville la de være tilbake som farløse barn. Han skulle sende dem Den Hellige Ånd. Gjennom nådemidlene kommer den Hellige Ånd til oss for å styrke troen i oss, trøste oss og oppmuntre oss. Jesus kommer ikke bare hver 1.advent. Han kommer til oss hver gang vi leser hans ord, hører prekenen, går til skriftemål og kneler ned ved nattverdsbordet. Første gangen han kom til meg var den dagen jeg ble døpt. Her ble jeg badet i Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånd navn og fikk vasket bort alle mine synder. Siden har han holdt fast i meg. Han arbeider 24 t i døgnet for å holde fast på hver og en av oss. Jesus er ikke bare troens opphavsmann men også troens fullender (Hebr 12,2). Han kommer igjen og igjen som en omsorgsperson. Han vet hvordan vi har det. Han vet hva vi trenger. Han kjenner nøden. I dag på første søndag i advent kommer han til oss med kjærlighet og tilgivelse og det evige livet.

3) Hvordan kan vi rett ta imot ham i dag?

Vi hadde som overskrift: Jesus kommer til sin kirke. Hva er så kirken for noe? *"Jeg tror på Den Hellige Ånd, en hellig alminnelig kirke, de helliges samfunn.."*

Kirken er de helliges samfunn. De hellige er langt fra syndfrie og fullkomne. De hellige er fattige syndere som gjennom Den Hellige Ånd har fått øynene opp for evangeliet og tror på Jesus Kristus. Troen er bare dette ene at jeg tar imot Jesus med åpne armer og klynger meg til ham. Troen er dette at jeg griper fatt i evangeliet som rekkes meg gjennom Ordet og sakramentet. Troen rettes mot Jesus som er utenfor meg. Troen innebærer at jeg legger bort alt mitt eget og får hvile i at Jesus har tilgitt meg alle mine synder og at jeg får være et Guds barn. Troen er dette at jeg i tillit til Guds ord kaller Gud min far og legger alt i Hans hånd. Når Jesus kommer til oss i er det for å bli tatt i mot bare på en eneste måte: At vi skal tro og ha tillit til han. I adventstiden tennes det lys overalt, i vinduer, på trær og i lysestaken. Men det er et faktum at utenfor denne kirke- de troendes samfunn- så hersker utroens mørke. Der er Satan konge uansett hvor mange lys som tennes. Når vi ser alle disse lysene la oss derfor stille oss følgende spørsmål: Hører jeg til denne kirke som Jesus kommer til? Er Jesus som er verdens lys, min frelser?

Folkefrelsar, til oss kom,
fødd av møy i armødsdom!
Heile verdi undrast på
kvi du såleis koma må.

Herrens under her me ser,
ved Guds Ande dette skjer.
Livsens ord frå himmerik
vert i kjøt og blod oss lik.

Utan synd han boren er
som all synd for verdi ber.
Han er både Gud og mann,
alle folk han frelsa kan.
Frå Gud Fader kom han her,
heim til Gud hans vegar ber,
ned han fór til helheims land,
oppfór til Guds høgre hand.

Du som er Gud Fader lik,
ver i vanmakt sigerrik!
Med din guddoms velde kom,
styrk oss i vår armødsdom!

Klårt di krubbe skina kan,

ljøset nytt i natti rann,
naud og natt til ende er,
trui alltid ljøset ser.
Lov og takk, du Herre kjær,
som til verdi komen er!
Fader god og Ande blid,
lov og takk til evig tid!

Takk, Jesus at du i dag på 1 søndag i advent kommer til oss alle. Bevar oss i troen på deg.